

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (4-6-2017)

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ας δούμε τι συμβολίζουν τα σημεία, με τα οποία φανερώθηκε το Άγιο Πνεύμα στους ανθρώπους.

Α΄. «Εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος».

Στο Σινά, όταν παρουσιάστηκε ο Θεός στους Ισραηλίτες, ακουγόταν φωνές, βροντές, δυνατός ήχος σάλπιγγας (Εξ. 19,26). Έτσι κι εδώ ακούγεται δυνατό βουητό **«ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας»**, σαν να φυσούσε και να ούρλιαζε βίαιος άνεμος, όπως στις καταιγίδες και τους τυφώνες. Ήταν η κοσμοχαλασιά του Αγίου Πνεύματος, που θα ξερίζωνε το τεράστιο και πανύψηλο δένδρο της ειδωλολατρίας.

Εδώ φαίνεται και η ενότητα αλλά και η συνέχεια των δύο διαθηκών, της Παλαιάς και της Καινής. Σάλπιγγα παλαιά, βοή ανεμοστρόβιλου τώρα. Οι πατέρες παίρνουν αφορμή από την βιαιότητα του ανέμου και μας υπενθυμίζουν ότι οι βιαστές θα κερδίσουν την βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 11,12).

Ας παρατηρήσουμε ότι παύει η incognito ή αδύναμη –ενίστε– παρουσία του Θεού. Μη ξεχνάμε ότι στην ανάσταση και στην ανάληψη του ο Χριστός αποκαλύπτεται μόνο στους πιστούς μαθητές του. Εδώ όμως έχουμε πανηγυρική και θριαμβευτική είσοδο στην ιστορία της παρουσίας του Θεού ενώπιον όλων. Αρχίζει η βασιλεία του Θεού να φαίνεται «μετά δυνάμεως» και επισημοποιείται κατά τον πιο επίσημο τρόπο η έναρξη της κοινωνίας Θεού και ανθρώπων.

Αυτή είναι και η σημασία της καθόδου του Αγίου Πνεύματος. **Όχι ότι δεν υπήρχε Πνεύμα Άγιο πριν**, αλλά μετά την ανάληψη του Χριστού αρχίζει η κοινωνία του ανθρώπου με το Θεό και η οικείωση των δωρεών του. Βέβαια κάποιιοι, αν και βίωσαν το γεγονός, το δυσφημούν ως μέθη των αποστόλων, όπως παλαιότερα οι Ιουδαίοι έλεγαν ότι ο Χριστός κάνει τα θαύματα –τα οποία δεν μπορούσαν να απορρίψουν– με τη δύναμη των δαιμονίων. Η αλήθεια της Εκκλησίας όμως δεν φοβάται τους κακοπροαίρετους και τους θεληματικά άπιστους.

Β΄. «Και επλήρωσεν όλον τον οίκον ου ήσαν καθήμενοι».

Ο άγιος Χρυσόστομος παρατηρεί ότι ο οίκος, που ήταν συγκεντρωμένοι οι πιστοί, έγινε μία κολυμπήθρα, στην οποία βαπτίσθηκαν όλοι οι παρευρισκόμενοι εκεί. Βαπτίσθηκαν με Άγιο Πνεύμα και φωτιά, όπως είχε προφητεύσει ο τίμιος Πρόδρομος (Ματθ. 3,11). Και η δωρεά της χάριτος ήταν καθολική και γενική. Όλοι πήραν χαρίσματα, ανάλογα βέβαια με την πίστη τους, την κλήση τους και το έργο τους. Όλοι έχουμε χαρίσματα. Εξωτερικά και εσωτερικά. Περισσότερα ή λιγότερα.

Τα εξωτερικά είναι έκτακτα και ποικίλα σημεία, τέρατα και δυνάμεις, προς ενίσχυση του έργου της Εκκλησίας, όχι όμως απαραίτητα για την προσωπική μας σωτηρία. Μάλιστα, επειδή αυτά εξάπτουν τον ανθρώπινο εγωισμό και προκαλούν υπερηφάνεια, οι άγιοι δεν τα επιθυμούσαν και, όταν τα είχαν, επέτρεπε ο Θεός πλείστες δοκιμασίες και διωγμούς, για να ταπεινώνονται και να εκζητούν συνεχώς το έλεος του Θεού.

Τα εσωτερικά είναι απαραίτητα για τη σωτηρία μας και υποχρεωτικά για όλους. «Ουδείς δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν ει μη εν Πνεύματι Αγίω» (Α΄ Κορ. 12,3). Δηλαδή αν δεν έχεις Πνεύμα Άγιο δεν μπορείς να δεχθείς τη θεότητα του Χριστού. «Ο καρπός του Πνεύματός έστιν αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης εγκράτεια» (Γαλ. 5,22). Αν δεν έχεις Πνεύμα Άγιο δεν μπορείς ν' αποκτήσεις τις μεγάλες αυτές αρετές, τις τόσο απαραίτητες για τον αγιασμό μας. Εάν θέλουμε να δούμε αν έχουμε Πνεύμα άγιο, ας προσέξουμε αν έχουμε αυτά τα εσωτερικά χαρίσματα, που προανέφερε ο Παύλος στην επιστολή του προς τους Γαλάτες.

Οι απόστολοι πήραν συν τοις άλλοις και τα χαρίσματα των ποιμένων σύμφωνα με την πρόρρηση του Χριστού (Ιω. 20,22-23). Έτσι η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος, που ήταν στους άλλους μόνο βάπτισμα και χρίσμα, στους αποστόλους ήταν και χειροτονία συγχρόνως.

Γ'. «Και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσει πυρός».

Εμφανίζεται το Άγιο Πνεύμα υπό μορφή γλωσσών, διότι η νέα πίστη θα διαδιδόταν με το κήρυγμα και την κατήχηση. Ο Κύριός μας στη δημόσια δράση του εμφανίστηκε με την ιδιότητα του διδασκάλου και το πρώτο όνομα, που έδωσε σ' αυτούς που τον ακολουθούσαν, ήταν το όνομα του μαθητού. Αλλά και το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος εμφανίστηκε στον κόσμο με μια μορφή που έχει σχέση με τον λόγο, με την μορφή των πυρίνων γλωσσών και της βιαίας πνοής, για να δείξει ότι η Εκκλησία που ιδρύθηκε την ημέρα αυτήν θα στηρίζεται πάνω στην διδαχή και ο λόγος της πρέπει να έχει τη δύναμη της φωτιάς και του ανέμου. Το κήρυγμα θα πρέπει να σείει και να ξυπνά, να καίει ότι παλιό και σάπιο και να εξαγνίζει και να καθαρίζει τους ανθρώπους. Η ύπαρξη πραγματικού και αληθινού προφητικού και αποστολικού κηρύγματος στην Εκκλησία είναι από τα βασικά σημεία και εχέγγυα ότι ενοικεί σ' αυτήν το πανάγιο Πνεύμα.

«Ωσει πυρός»: δηλαδή υπό μορφήν πυρός. Προς τι ο συμβολισμός αυτός;

Με το πυρ εικονίζεται στη Γραφή ο Θεός. «Ο Θεός ημών πυρ καταναλίσκον» (Εβρ. 12,29). Η φωτιά του Αγίου Πνεύματος, ενεργώντας παρόμοια με την υλική φωτιά, καίει τ' αγκάθια της αμαρτίας, θερμαίνει την πίστη, φωτίζει το μυαλό κατά Θεό, παρηγορεί και δίνει θαλπωρή στην ψυχή. Ο άγιος Χρυσόστομος παρατηρεί ότι, όπως η φωτιά κάνει την μαλακή και ασχημάτιστη λάσπη σκληρή και με καθορισμένο σχήμα, έτσι και το Άγιο Πνεύμα κάνει στερεό, ψημένο, ανθεκτικό το φρόνημα και τον χαρακτήρα του χριστιανού και τον μορφοποιεί κατά Θεό.

Κατέβηκε λοιπόν το Άγιο Πνεύμα σαν άνεμος που σφυρίζει άγρια και σαν φωτεινές γλώσσες. Σαν αέρας και φως. Τα στοιχεία αυτά είναι τόσο αναγκαία για την ζωή μας, που χωρίς αυτά δεν μπορούμε να ζήσουμε ούτε λεπτό. Γι' αυτό και ο Θεός τα έχει δώσει άφθονα σε όλους και μάλιστα δωρεάν. Ο αέρας περιβάλλει τη γη μας σε πάχος πολλών χιλιάδων χιλιομέτρων, ο δε ήλιος κυριολεκτικά την περιλούζει κάθε μέρα με φως. Εκτός όμως από αναγκαία και άφθονα τα στοιχεία αυτά **είναι λεπτότατα**. Γι' αυτό εισέρχονται παντού και στο τελευταίο κύτταρο του οργανισμού μας. Να λοιπόν ο ρόλος αλλά και η αναγκαιότητα του Αγίου Πνεύματος. Ας προσευχηθούμε έντονα και με θερμή: «Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, το πνεῦμα της αληθείας ελθέ και σκήνωσον εν ημίν».

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης